

21. Иорданъ Антоновъ
 22. Яковъ Л. Дамяновъ
 23. Янко Ганчевъ
 24. Атанасъ Дочевъ
 25. Панайотъ Русевъ
 26. Панайотъ Симеоновъ

} Всички отъ
градъ Русчукъ

*

Тъй като тукъ окончателно завършва дневникът и списъкът на Хитовите хора, тръбва да се отбележи, че въ Арх. Н. Б. подъ № 9394 се пази следното писмо:

Бълградъ, 4 юлий 1876 г.

Драги войводо и приятелю,

Честь ми е да ви препоръчамъ единъ мой съотечественикъ, който е морският офицеръ господинъ Максимилиянъ Швагровски.

Той желае да служи въ българската легия.

Много ще ме задължите, ако се погрижите за този мой съотечественикъ и му дадете възможност да се отличи, понеже съ нетърпение очаква заминаването си да се бие съ нашите врагове ...

Вашъ искренъ
Иосифъ Майзнеръ
даскаль Милановичъ

Дали Швагровски е билъ зачисленъ въ нѣкоя чета, има да се провѣри.

Колкото се отнася до И. Майзнеръ, това е сѫщиятъ, който между 1850—60 години бѣ учителствуvalъ, заедно съ жена си, въ гр. Шуменъ, известенъ тамъ съ второто си име даскаль Милановичъ.

По после семейството Майзнеръ е служило въ Бълградъ и за връзка между бълг. и херцеговски революционери и сръбските прав. срѣди, имало е връзки съ Раковски, Хитова и др. Това се вижда и отъ едно писмо отъ 15 августъ 1875 год. отъ Ив. Т. Драсовъ до дѣдо Цеко Петковъ въ Бълградъ, въ което му казва: „Ходи често при Майзнерка и внимавай що ще говори, но нищо не тръбва да ѝ изказвате за наши работи. Само ѝ казвайте, че у насъ се работи мѫжки и че ако сръбското правителство не побърза да спечели нашата симпатия, ще се отдѣлимъ съвѣршено³⁹⁾).

Връзките между Майзнерови и нашето освободително движение ще се видятъ отъ готвените за печатъ спомени на Майзнерова (гл. бр. 5 отъ 1918 г. на „Бюлетина на съюза на югославянско-българската лига“). Отъ тамъ заемамъ едно писмо, съ дата 10 май 1876 г., на Хитова до нѣкой си Митко, което е особно интересно. То е помѣстено по-нататъкъ.

³⁹⁾ Страшимировъ, Д. Т. — Архивъ на възраждането, т. I, София 1908 г., с. 235.